

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 23.03.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,35 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Јелушић, Ђурђевић и Бојков. Одсутни су браниоци адвокати Петрушић, Станић, Штрбац, Мамула, Станојловић, Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Замењује га адвокат Ђорђе Калањ, после прве паузе мене ће замењивати адвокат Влада Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша, сагласни сте да Вас брани до даљњег адв. Калањ?

Оптужени Мугоша исказује да је сагласан са овим. Надаље, одсутан је бранилац адв. Бељански Владимир.

Господине Шошићу, јесте ли сагласни с овим да Вас брани адв. Јеврић до доласка Вашег браниоца.

Оптужени исказује да је сагласан. Надаље, одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Колега Дозет?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче уз Ваше допуштење ја бих око 11,30 морао да одем, наравно уз сагласност мог брањеника замењиваће ме адв. Јелушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковићу?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Исто председниче већа, имам горе код колеге Вујичића истрагу, неко привођење, па у 10,30 колега Заклан, договорено је са клијентима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Љубоја, јесте ли сагласни с овим да у одсутности Вашег браниоца да Вас брани колега Дозет рекосте адв. Јелушић? Добро.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Председниче уз Ваше допуштење ја бих морао у 11 па ће ме колега Јеврић, али кратко само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, госпођо Калаба?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: И ја морам напустити једно време али ћу се вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, госпођо Калаба, сагласни су? У реду. И Маџарац, такође. Да ли су сви оптужени ту? Сведоци Катић, Самарџија и Нишевић, ту су? Позовите их. Колеге ми сугеришу од кога да тражимо допуштење

да се и ми удаљимо због неких обавеза. Добар дан. Катић Душанка, Самарција Раде и Нишевић Миле, добро. Господине Самарција, господине Нишевићу, сачекајте у судском ходнику прво ћемо чути госпођу Катић.

Присутни су и сведоци Катић, Самарција и Нишевић, те су сведоци Самарција и Нишевић упућени у засебну просторију а у заседању остаје сведок Катић Душанка.

Госпођо Катић, име Вашег оца?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Раде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Самарција? По занимању сте?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Трговац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трговац? Где живите?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Гаврила Принципа 26.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Коли, у Кутини у Хрватској.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 1959.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1959. године? Уколико добро ово пратим Златар Вујо је Ваш рођак?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте сродству?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Брат од ујака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од ујака, његов отац је Ваш ујак односно брат Ваше мајке?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, рођени брат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Катић по закону Ви нисте ослобођени дужности сведочења али видим сведочили сте у поступку истраге. Тада сте упозорени на то да сте дужни да казујете истину, да се за давање лажног исказа кривично одговара, да нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, па Вам ове поуке и упозорења ја и сада упућујем и истовремено Вас опомињем да сте тада у поступку истраге положили и заклетву за сведока у овом правцу.

Сведок КАТИЋ ДУШАНКА, са подацима као са записника од 26.02.2004. године, упозорена, опоменућа, па и на заклетву за сведока дату у поступку истраге исказује:

Изволите госпођо Катић.

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Шта треба да кажем, не разумем, питања или шта треба да кажем?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците што Ви мислите да треба да нам кажете.
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Дошла сам због Златар Вује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Ви сте у јесен 1991. године у Београду?
СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да. Пошто смо били обавештени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви, видим рођени сте у Хрватској?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а од када сте у Београду, у Србији?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Београду од 1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1973. године? Где живите тада? Где живите у јесен 1991? Где сте настањени?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Рушњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Рушњу, добро? Рушањ је шта, приградско неко насеље?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Село једно 25 км од Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Београда, где у ком правцу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ибарском магистралом кад идете са леве стране после Петловог Брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ибарском магистралом доле према Чачку?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте настањени?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ту смо настањени и добили смо позив са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко живи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Живи муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите Ви са супругом и?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Са супругом, пошто је то кућа мога оца и живели смо сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко живи све у тој кући, то Вас питам?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У кући живи мој муж, моје дете, моја мајка, отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, живите са родитељима у њиховој родитељској кући?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Пошто смо били једно време подстанари и онда смо ту дошли. Били смо после обавештени и са ВМА су нас звали да дођемо да је Вујо рањен и звали су нас телефоном и моја сестра пошто је Вујо имао бројеве телефона ваљда у свом џепу, не знам како су они дошли до нас, да јавимо да је рањен и сад кад су они звали ми смо добили поруку, сестра је рекла да не може пошто она ради у вртићу, да не може одмах да дође, мада су ми рекли да се хитно дође, она каже па јел могу да дођем касније, каже не можете, зато што не знам да ли ћете га затећи живог и онда је сестра брзо мене звала и онда сам ја дошла на ВМА и тако и ту смо затекли да је Вујо рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: То је било у октовру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те 1991. године?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 1991. године, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када тачно датум?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 30. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега памтите тај датум, ја видим Ви у истрази кажете да је то било 30. или 31. па сад?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 31. знате због чега, зато што смо имали и славу Светог Лука, моја сестра је била удата за Чворо који су имали славу Светог Луку, па онда по томе памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад пада та слава?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 31. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31. октобра? Добро и Вујо је смештен на ВМА, колико је тамо било, да ли сте га посећивали?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Вују смо посећивали свакодневно кад год су биле посете, па долазили су и муж и деца, сви смо долазили, али могу да кажем скоро свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био смештен на ВМА, на ком спрату, на ком одељењу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Смештен је био на урологији, на урологији је био смештен и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то спрат?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ја сад не могу тачно да се сетим, да ли је био седми, не могу да се сетим, стварно не бих знала, не могу да се сетим који је био спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро свакодневно идете код њега, да ли су посете временски ограничени или сте могли долазити кад сте хтели?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, временски су ограничене, знате оно од 2 до 5 или од 4 до 6 кад је субота, недеља, радни дан, углавном значи има одређено време посета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остао на ВМА?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: На ВМА је остао до 18. новембра, зато што смо ми, ја сам после узела његове прљаве ствари са ВМА смо узели његов прљав веш, а он је био пребачен у међувремену у Младеновац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 18. јесте и онда смо ми 19. сам отишла да му донесем исте ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана да ли сте ишли у посету, колико је био у Младеновцу у бањи и тако?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Младеновцу је био месец дана, месец дана је био у Младеновцу, исто смо одлазили, од 19. смо одлазили зато што сам морала да му однесем чисте ствари јер га ни ми нисмо возили са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одвезли су га болничким аутомобилом?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Болничка кола су га одвезла, мислим да су рекли да је неки комби био у питању, јер ја стварно не знам, нисам ја видела да је био комби, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. кажете, јел сте 20. ишли код њега?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 20. ја нисам могла да идем зато што је сестри мојој рођендан па смо мало нешто спремали тако да нисам могла ићи 20. али смо зато 21. отишли, сестри мојој је рођендан 20. октобра али њој се пише 23. октобра у личној карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобар?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Новембар, извините и онда ја 20. нисам могла да идем и онда сам ишла 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та сестра, нисам схватио малопре рекосте, да ли та сестра живи са вама у тој кући?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, она је живела у Хаџи Рувиновој на Врачару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Врачару?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њој је рођендан, шта Ви спремате, ваљда треба она да спреми да дочека евентуално неке госте?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Добро, али ми помажемо једни другима и дан-данас кад је неко славље, кад је слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу сте Ви помагали око тога?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, правили смо колаче и онда смо то исто носили 21. пошто је остало од рођендана колача, носили смо му у посету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуји?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Вуји у бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бањи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао тада у посету?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У бању смо ишли мој тата и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па одлазили смо, искрено Вам кажем и одлазио је и мој муж, ишла сам и аутобусом, како кад кад нисам носила пуно ствари ишла сам и аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од Рушња до Младеновца?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па има једно око сат времена вожње, рецимо док ја из Рушња кренем до бање, сат, сат и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се иде тамо неком пречицом или се иде овамо у Београд па из Београда у Младеновац?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да Вам кажем, не знам да има пречица, али са жалезничке станице сам ја лично ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили сте у Београд, па из Београда у Младеновац, јел тако?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико кажете да је остао Вујо тамо у Младеновцу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Вујо у Младеновцу је остао месец дана, јер је 18. изашао из бање, а знам по томе што нам је слава, јер је био на слави код мог тате 19. а ми смо сви заједно живели па због тога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. децембра на Светог Никољу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио и викенде какве код вас у Рушањ?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: На викенде је Вујо, пред крај је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај лечења, где на ВМА или у бањи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, у бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бањи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро схватио, Ви сте већ сутрадан након његовог доласка у бању били код њега у посети, донели сте му чист веш?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био смештен на ком одељењу, крилу, спрату, како то већ иде?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Вујо је смештен био у бањи на трећем спрату је лежао, то знам добро зато што је био и лифт, пошто је трећи спрат био високо, онда су увек викали немојте лифтом пошто је лифт за болеснике ви идите пешке горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сте Ви стално пешке ишли код њега?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Пешке, па кад нема ових од сестара онда се некад попнемо лифтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било болесника у соби?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Био је један човек само, старији човек је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двокреветна соба?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да, двокреветна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази у једном моменту рекли да сте ишли 19. па онда на другом месту кажете да сте ишли 20. па бих да прецизирамо да будемо сигурни кад сте ишли 19. или 20?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У бању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бању?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У бањи сам била 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. то је сигурно 19-ог, 20-ог је сестри?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Зато што сам му донела чисте ствари, јер није могао, донела сам му пицаме, чарапе и што је требало да му хигијену, четкицу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте дошли код њега у бању, јел био у кревету, јел лежао у кревету?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У кревету је лежао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је излазио са Вама негде напоље?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, зато што му није било добро. Није му било добро и он је лежао ми смо баш остали код њега до поподне и лежао је нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално је лежао?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је све време био у бању јел је имао нека лечења ван бање?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да Вам кажем нешто, он је долазио, обично је имао сва лечења у бањи, међутим ја сам се после сетила да је он ишао и на ВМА, да је ишао на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се после сетили?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, после сам се сетила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се то сетили?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Сетила сам се кад сам дошла кући и кад смо анализирали, каже муж па како се ниси сетила, па нисам се сетила, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер кад сте саслушавани прошле године у истрази онда се тога нисте сетили?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, али кад смо после сетио се муж, каже јел се сећаш да си му доносила још после и ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он то био и кад је он то био, значи где и кад?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У почетку кад је дошао кад је почео са тим терапијама да је убрзо ја мислим да је био прва недеља или тако нешто, не могу тачно сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је лечен, где је то лечен, а да није у бањи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да је отишао на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА колико је био?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Сигурно има и на ВМА забележено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био на ВМА?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па он је дошао на преглед и вратили су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у исти дан или?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само још ово остало ми је нејасно ваљда данас о томе ништа нисте рекли, ко је ишао по Вујину отпусну листу у бању?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ишли смо муж и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли са супругом, када?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ишли смо кад је Вујо дошао 18. Осамнаестог је Вујо отпуштен и ишли смо по њега и по листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте по њега?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли по њега да га изведете из бање?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га доведете кући?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да га доведемо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што по листу, па ваљда он узима своју отпусну листу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, али смо га чекали доле, чекали смо доле у приземљу па због тога сам рекла да смо ишли по отпусну листу и по њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте ишли по његову отпусну листу и остало је нејасно када сте то ишли, ко је ишао, када сте ишли, нисте говорили да сте ишли по Вуја, Ви сте ишли по Вуја, а он ваљда носи са собом своју отпусну листу?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Добро, то се тако подразумева јер смо чекали горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може, немојте тако?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Зато што сам се пењала, пошто смо ишли горе да питамо сестру јел готова отпусна листа, знате, па онда можда сам тако можда ми није реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вујо могао да хода тада тих дана, тих првих дана ваших посета у бањи, како се кретао?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Првих дана се јако тешко кретао, кретао се са штакама које је он носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са две штаке?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Са две штаке, а после и са једном штаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После са једном?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, ослањао се стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је изашао из бање, да ли је изашао са штакама или са једном штаком или без иједне штаке?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Са штаком је изашао, ја мислим да је једна штака била у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога је био код вас?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, дошао је код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био код вас?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: До Нове године, тако отприлике. Пред Нову годину али после је он долазио и стално је ишао нон-стоп на ВМА на контроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био после тога, после Нове године, у Вуковару?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: После Нове године отишао је до Вуковара, да ли пре Нове године два, три дана или после нове године не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао је за Вуковар и онда повремено да је долазио на контроле те?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, и онда је опет долазио, па више је био док се није опоравио, био је дуго код нас, сигурно једно месец дана док се није опоравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се није потпуно опоравио?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Ви сведочите уопште? Јесте ли се Ви неком јавили, јесте ли неког контактирали или је неко Вас контактирао?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па није ме нико контактирао али ја сам осећала обавезу да и кад бих неког другог исто знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли контактирали са браниоцем Вујиним?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Са браниоцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Видела сам га данас, виђала сам га али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, како је дошло до тога да уопште сведочите?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па зато што сам хтела, ја сам рекла његовим родитељима да хоћу да сведочим јер ја знам да сам била, да сам одлазила код њега, да сам ишла у посете и због тога сам хтела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, рекли сте његовим родитељима? Добро. Питања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да не би рекао колега Јеврић да је преседан, да нема питања. Како је отишао Вујо Златар у Младеновац, да ли она зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је.

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Рекла сам. Отишао је комбијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекла је да је била код њега 19. да ли је била 20. или 21?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да није 20. него 21.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Је ли била 20. или 21?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. није, да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Сведокиња каже да 20. децембра је био рођендан и да онда нису могли да оду тог дана, да је сестрин рођендан, новембра, и да тог дана нису могли да оду?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ја нисам могла да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Катич сачекајте питање, да чујете питање, па ако дозволимо онда ћете на њега одговорити.

НАТАША КАНДИЋ: Тај датум памти по томе што је био сестрин рођендан и да нису могли да иду због прављења колача. Занима ме како је када је у питању слава, како су се онда организовала будући да није рекла да нису могли да оду, него је сестра, да ли је са славе отишла или је то било пре славе у октобру? Када је јављено да је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слава је 31.

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте 31. је слава била сестри, мислите на 31. октобар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 31. октобар је слава мојој сестри пошто је удата за Чвору, а они су, њена је свекрва донела, донели су њима за славу колаче и месо пошто су они из Босне и доноси оно сушено месо, ја не знам шта је све било зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то повезујете Вујино рањавање повезујете са том славом?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Повезујем и са славом и знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли рањен на дан славе или је рањен пре славе или је рањен после славе?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Вујо је рањен 30. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре славе?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Пре славе.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' је рањен 30. октобра или је доведен у Београд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник да ли је по Вашем сазнању наравно, да ли је он рањен 30. октобра или је 30. октобра довежен у Београд на лечење.

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 30. октобра је био у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. октобра је био у Београду?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате јел рањен тог 30. или можда раније 29?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Зато што су нас звали ја мислим, звали су нас са ВМА да дођемо и ја сам по томе, знате шта 13 година је у питању.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али сведок врло прецизно зна када су правили колаче, да ли она зна када је он рањен, то је врло важно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање, да ли Ви сада знате када је он стварно рањен, не кад је довежен у Београд него кад је стварно рањен, по Вашем сазнању, по Вашем сећању?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: 30. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог дана кад је у Београд довежен тог истог дана је рањен?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Тако су нам јавили да су га довели хеликоптером.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна где је он пре довођења у Београд да ли је био у некој болници, на неком лечењу, на неком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта око тога?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ја мислим да је он био да ли негде да су га пре тога негде довели али ја сад тачно не знам где је био, да ли у Негославце, не знам у некој болници је био али не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна колико је био у тој болници?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Колико је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па извесно?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Неко време је био, не знам можда дан, неколико је био, сад ја не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад малопре рекосте да је рањен тог дана кад је довежен у Београд, добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите замениче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је Вујо Златар користио неке викенде док је био на ВМА односно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА, не, а ово сте рекли касније?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: За ВМА не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел долазио некад код њих за време тих викенда и где је ишао за време викенда из Селтерс бање?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: За време викенда је изашао, био је једном и био је код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: И кад дође и кад се врати и како?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па одвеземо га, одвезли смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли по њега и вратили га или како?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, ја мислим да је од мог оца пријатељ један да га је довезао и да смо га ми вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел то само једанпут?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте једанпут пошто сам ја прошли пут изјавила да је било два пута, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли три, четири пута, па онда два пута?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Јесте, знам збунила сам се. Верујте мени је ово први пут да ја тако нешто идем, искрено Вам кажем, ни код судије за прекршаје нисам била, према томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Није спомињала у истрази тај Лучин дан као оријентир за сећање за рањавање, данас први пут то чујемо, па јел то протеком времена боље сећање или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је Вујо Златар био још неки пут рањен осим тада?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Био је и 1993. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Био је рањен негде крајем августа месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Где?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У Вуковару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У који део тела?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Био је и желудац у питању и знам да је носио неколостоме, имао је кесе оне, плућа, не знам сад тачно све што је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А да ли сте контактирали како је рањен, како се десило то, где је он био то?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па био је негде на борбеној линији, ја стварно не знам сад како, не бих знала да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: На борбеној линији?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: На борбеној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Златар, желите нешто да кажете? Нисте сагласни с овим питањем, а које поставља заменик? Па не можете тако, седите добићете прилику. Ако ја дозволим неко питање онда можете да се буните против мене а не против људи који питања постављају. Не чујем Вас, добићете прилику да кажете. Седите сад добићете прилику да кажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже на борбеној линији, којој борбеној линији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта знате око тога, шта знате око тога, око тог рањавања?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Они су чували, ваљда су били, они су стално држали страже неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кад је то било, Ви кажете крајем августа 1993. не знате датумски кад је то било?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па пред крај 30, 31. не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 31. не може, да ли је и где је био у болници?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: У болници је био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару је био у болници? Колико дуго?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Да. Па био је негде око 20-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тамо посећивали?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Отишла сам. Била сам у посети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закључио бих из овога једном пошто кажете отишла сам?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па била сам можда два пута или тако, зато што је он после пребачен у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније пребачен у Београд, где?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: На ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто на ВМА? Кад је дошао на ВМА.

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Негде средином септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средином септембра? На ком одељењу је био? Колико дуго је био?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: На плућном одељењу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго је био тамо?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Тамо је био негде мислим око 2 недеље негде до октобра месеца, почетком октобра, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били код Вује тај дан 19.11. кад сте били у бањи?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Па до предвече до вечере отприлике до 7 сати, док мрак не падне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сигурно тог 19?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Обично кад одемо увек скоро останемо до увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај дан кад сте, пазите овако то је Ваша прва посета Младеновцу, однели сте му веш, све сте рекли, значи памтите то по томе, по сестрином рођендану који је сутрадан итд.? Колико дуго сте остали?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: До увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До увече? До вечере?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: До вечере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вујо каже да се тог дана он купао у базену тамо у бањи, па му се тог 19. се купао у базену и тада му се отворила рана, па је због тога отишао на ВМА да се то збрине?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Ја не могу да се сетим, не могу да се сетим да је то био баш први дан пошто је лежао и ми кад смо дошли он је лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Изволите господине Златар?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Пре свега ја бих само на оно нисте ми дозволили да забраним питање, а Ви онда одлучите да ли ја имам право то или немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта желите?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Ја сам се противио ономе питању ја колико знам да сам ја оптужен за 1992. годину, а нисам за 1993. према томе томе то се не тиче оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо господине Златар што ми нађемо да је потребно да питамо, ја сам тако то схватио али сте видели да сам ја та питања дозволио?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: И што кажете да сам ја 19. купао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Што кажете да сам се ја 19. купао, Ви прочитајте од 1.07. изјаву, четвртак се купао, четвртак на ноћ отворила се рана и петак пребачен на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четвртак је који датум?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Четвртак је, петак је ја мислим 22. 22. је петак, 22. сам ишао на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рана Вам се отворила претходног дана?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Рана се отворила четвртак вече. Четвртак сам био у базену, у четвртак ми се рана отворила и петак ујутру после визите сам отишао на ВМА, а није 19. ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете госпођо Катић?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК КАТИЋ ДУШАНКА: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Можете сачекати у ходнику суда Вашег оца, сад ћемо њега чути.

Самарција Раде.

Добар дан господине Самарција.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Добар дан господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола? Шта сте по занимању?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Дипломирани инжењер у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Инжењер агрономије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агрономије? Где живите?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Обалских радника 41.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и које године?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Село Славко Поље, општина Вргин Мост, Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1900?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: 1936.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1936. године? Шта Вам је Златар Вујо, у каквом сте Ви сродству са Златар Вујом?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо Златар је син мог шурака, жениног брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жениног брата, тако сам ја схватио?

Сведок САМАРЦИЈА РАДЕ, са подацима као са записника од 26.02.2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву дату за сведока исказује:

Иако сте у том неком сродству са Златаром, Ви нисте по закону ослобођени дужности да сведочите. Дакле, у обавези сте да казујете истину, да све што Вас будемо питали, Ви то знате, Ви се тога сећате, да нам кажете, дакле ништа не смете прећутати, не морате одговорити на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом правцу Ви сте тада 26. фебруара прошле године положили и заклетву за сведока, па Вас ја само на ту заклетву подсећам и опомињем. У реду господине Самарција?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте такође рођени у Хрватској, општина Вргин Мост, али из казивања Ваше кћерке Душанке, јел тако, схватио сам да дуже живите у Србији још од почетка 70-их година?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја живим од 1.01.1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1973. године и настањени сте у јесен 1991. године, где?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја сам од 1.01.1973. године настањен био у Рушњу поред Београда, а 1997. сам прешао у Београд, продао сам кућу у Рушњу и прешао у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у јесен 1991. године Ви сте у Рушњу? У јесен 1991. године сте били настањени дакле у Рушњу?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: 1991. сам био у Рушњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам? Вујо је у Вуковару?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо је био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујо је био у Вуковару? Да ли је долазио за време те, у току те јесени за време рата тамо, да ли је долазио у Рушањ код Вас?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо је долазио пре рата често, а после пада Вуковара долазио је често, али за време док је био рат тамо није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о његовом рањавању?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја не знам много о самом чину рањавања, ја знам да је он ја мислим да је то био 30.10, месец октобар, кад је био рањен, да ли 30. или 31. ја мислим 30. да је био рањен и да је био пребачен на ВМА. И знам то да сам га обилазио на ВМА јер сам, он ме је навео као ближег рођака па сам добио пропусницу и обилазио сам га све до 18.10. јел сам ја сад погрешно. Он је 18.10. изашао са ВМА, а дошао је 30.09. требало је да је 30.09. ја сам рекао 10-ог, па сам се разишао. Само мало 30.10. ипак, а од 18. новембра је он изашао са ВМА, у то време сам га ја обилазио на ВМА док није отишао у бању 18. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао у бању?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Отишао у бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју бању?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Селтерс, у Младеновцу. То сам сазнао од моје деце да је пребачен он колима са ВМА у бању. Онда сам ја сутрадан морао ићи код њега у бању да му носим доњи веш са кћерком мојом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душанком?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Душанком. Ја да даље наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Онда сам ја, па мало је то сад дужа генеза свега тога, ја сам му био овако потрчко за свашта, шта год је требало звало се мене, јер се сматрало да највише времена имам иако сам ја био највише запослен али сам био комуникативан јер сам имао кола и службена и приватна, па сам ја ишао да му однесем што год му је требало ја сам носио. Тако да сам ја 19. ишао да му однесем веш јер је отишао у болницу, контам. Онда сам 20. морао да возим опет његовог ујака који је дошао, ја мислим да је с Крајине, јер онда се могло проћи, онда сам водио његовог ујака па сам прекосутрадан опет, док обавим јутарње послове у фирми, опет морао ићи 21. да носим оно што је он наручио да му се донесе. Трбало је тренерка, патике, шта ја знам, ја не знам сад све шта је требало, али требало је одећа. Тако да сам, јер није могло се кретати по холу и по соби, требало му је нешто да обуче. Онда кадгод сам користио службено, а то је било врло често, због тога што је мој комбинат «ПКБ» покривао велико јако подручје, а ја сам радио у радној организацији Чукарица и директорске послове и комерцијалне послове и правне и какве све не, све што ме запало то сам морао радити и ако смо имали комерцијалу и правнике и све, али ја сам био најпокретљивији што би рекли јер сам задужен био с једним службеним колима и онда сам стално држао то цело подручје. Увек сам се кретао по фабрикама сточне хране и по да не кажем по свим фирмама тако да сам до Крагујевца сва села врло често морао обићи. А онда сам стално навраћао к њему у

бању јер сам користио прилику и кад сам службено и кад сам преко празника приватно, одлазио сам код њега у бању, тако да изузетно добро се сећам тих дана тога периода времена до којег он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се задржавали код њега кад сте код њега у посети?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Знате шта ја се код њега лично нисам задржавао дуго, али у дану сам често, јер рецимо дођем кад обавим јутарње послове у канцеларији или на терену није битно јер ја сам имао и економију имали смо своје пољопривредно земљиште разно, разне објекте, девет трговина и тако, онда сам ја тамо негде 8, 9 сати шта ја знам, ја не могу тачно рећи у колико сати кад сам доспео пре подне отишао сам према Младеновцу, да ли у Аранђеловац у «Победу», да ли у «Маковицу», Младеновац, да ли у расадник, да ли на имању, да ли у неку задругу јер сва та села су повезана и дођем рецимо тамо обиђем Вују и кажем му навратићу касније и онда ја одем обављам своје послове и пред вече се навратим. А нисам био везан са неким другим пословима кући па сам остајао с њим увече седели, картали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли са кћерком у посету?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па често, врло често, кад је год коме пало на памет, онда ајде тата вози или ајде Раде води и онда сам ја возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се задржава кћерка тамо код њега?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Кћерка се задржавала по прилици дуго. Она остане дуже, ја одем и оставим је, да ли она шта још куда не верујем, углавном буде ту с њим и тако. Они су врло емотивно везани од детињства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Самарција, кад је Вујо изашао из бање?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Он је изашао 18. новембра знам добро да сам био јако љут, љутио сам се стално, стално сам морао било је, кишло је, то су дани били много кише је било, сваки дан је била киша а ја сам сваки дан морао ићи тамо. Било по ком послу, стално по терену колима и било ми је мало незгодно. Он је 18. новембра изашао, отишао у бању и 18. децембра изашао је из бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. децембра?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Децембра, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изашао из бање?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Изашао је пред моју славу 18. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је ваша слава?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Свети Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19? А како је изашао из бање?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Неко је ишао по њега, ја му верујем да сам можда чак и ја или сам ја послао некога јер ја сам знао по неки пут шта ја знам, јер он је негде 14, 15. негде половином децембра месеца ишао на викенд и ја сам слао једног мог службеника колима по њега. Ја нисам могао ићи али сам посла службеника једног он је отишао по њега и довезао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На викенд код вас?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: На викенд у Рушањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било један викенд или више, јел то био само један викенд или више?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: За тај знам, за друге не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не сећам се заиста јер ја сам свакодневно скоро, скоро сваки други дан сам ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад добро господине Самарџија, интересује ме Ви мало имате проблема да то лоцирате у месецу, били сте мало неодлучни ту, да ли је сад септембар рањен, па у октобру?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Знате шта мени је 70 година ипак и према томе мало и креча има, нисам ја сто посто сигуран да сам ја баш много бистар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад није проблем ту за месеце нисте били сигурни па сте мало, али проблем је у томе што сте сигурни за датуме, 30. да ли је септембар или октобар, али је 30. и сигурни сте да је 18. па да ли је новембар или октобар?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Знате шта Вуковара и вуковарске трагедије тешко је заборавити а био сам изузетно сретан 18. кад је то завршено. Мислио сам да је завршено, међутим ето шта се догађало и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам на основу чега тако добро памтите те датуме, 30, 18. један, 18. други, рекосте за овај 18. да је то дан уочи ваше славе и то ми је онако, овај 18. кажете?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: 18. је он са ВМА, 18.11. месеца изашао са ВМА, отишао у Младеновац, 18. децембра подудара се и 18. кад је изашао из болнице и 18. кад је изашао из бање, и један и други је 18. разлика је месец дана и нормално мени није ово неколико пута да сам ја овде, ово је мени други пут у животу да сам био пред судским већем и нормално да се по неки пут мало и забуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вујо ходао кад сте га видели први тај дан у бањи?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: 19. сам га ја видео први пут након 5, 6 дана јер сам пред крај нисам имао времена на ВМА да идем тако да га 5, 6 дана нисам видео, онда сам га 19. видео први пут у бањи, он је лежао 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лежао је?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Лежао је јер му је била нога замотана, лежао је и имао је мало проблема, али касније је имао мало проблема, али лежао је 2, 3 дана он је лежао у бањи, није уопште се кретао, а касније се кретао са штаком, једну штаку је имао под левом руком и кретао се по холу ту унутра у холу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете тај дан сте му Ви донели веш, тог 19. сте му донели веш, да ли сте му донели и што друго од гардеробе? Шта је са његовом, у каквој је одећи он био тамо у бањи?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Он је био у болничкој одећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Јесте и отишао је у болничкој одећи и у бању, у болничкој одећи је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са његовом гардеробом, цивилном, да тако кажем за време лечења на ВМА?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: То он није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то имао са собом?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Сто посто знам да није имао никакве одеће у болници на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: Јесте, он је отишао у ономе болничком и ми смо му донели доњи веш сутрадан тако, изашао је 19. онда је он пописао све шта му треба донети, пиџама, шта ја знам тренерка, патике, шта ја знам све шта му треба да би могао се обући јер он није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то пописао тада кад сте Ви били код њега у посети?

СВЕДОК САМАРѢИЈА РАДЕ: 19. је то пописао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте му Ви то однели? Ви рекосте да сте му то однели 21?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ишли сте и 20. зашто му?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја јесам али ја нисам онда моја кћерка је била задужена за његово облачење и шта ја знам, ја нисам, она није тај пут носила и није била са мном јер она 20. није могла ићи с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али могли сте му Ви однети?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Зашто бих ја носио његову робу у канцеларију, па ићи по Николу па водити га у Младеновац њему се није никуд журило. Он је лежао у кревету. Ја сам имао времена колико год хоћу да му однесем тако да сам му ја 21. однео његову одећу у којој се могао обући, али не панталоне него тренерке јер није могао панталоне носити месец дана јер га је жуљало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком спрату је био, на ком одељењу и на ком спрату је био на ВМА?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја се не сећам одељења само знам да је био на спрату, ја мислим да је трећи био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не, не на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него у бањи?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: То ја не знам, на ВМА мора ме неко извести да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али ваљда знам на ком одељењу је био на ком спрату, ишли сте често рекосте?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ама често сам ишао човече, ја заиста не знам које је то било одељење и како се то звало, ја знам да је ВМА мене ништа није како бих рекао никог разлога нисам имао да памтим на ком је он одељењу и где и дођем у ВМА и куд сва идем и ја, не сећам се заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је Вујо још који пут рађаван?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја ћу се опет морати повратити назад мало. Умро је мој добар пријатељ генерални директор «Боре Кечића» транспортне фирме 30.08. август је месец био и биле су велике температуре, биле су температуре негде до 39. јер ја сам имао великих проблема у пољопривреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која година?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: 1993. биле су велике температуре, било је несносно вруће између 38 и 39 је било тако да смо ми и имали проблема јако великих у пољопривреди и чуо сам да је тај Драшковић умро и ја сам се спремао да идем да изјавим саучешће, међутим тако је нагло захладнило тога се сећам, тако је нагло захладнило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Тога дана да сам ја, не тог дана, једно два дана уназад је хладније, хладније да је температура дошла негде 20 степени и мање, око 20 степени је температура са 28, 39 сишла и ја сам кад сам већ отишао колима на посао чуо сам да је Драшковић умро, у исти дан сам добио обавест ја мислим да ме је кћерка звала да је Вујо рађен, тако се тога момента сећам, иначе се друкчије верујте не бих сетио. Знам да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он тада био?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо је био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте, а где је био лоциран у Вуковару ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него значи у Вуковару?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вероватно негде на линији фронта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог дана 30.08. Ви сте добили то?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: 30.08. сам ја добио обавест да је Вујо рањен, ја мислим да 30.08. или 31. али 30. највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био негде лекарски збринут, да ли је био у каквој болници?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: То је био ја мислим да је био негде пред крај недеље и ја сам дан, два нисам могао отићи и онда сам одмах у суботу ишао за Вуковр и нашао сам га у болници у Вуковару и био сам код њега у болници и вратио сам се због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је рањен том приликом?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Тај пут је био прострељен као да је пуцао одоздо из авиона неко у њега, не знам у ком положају је он био кад је био прострељен по дубини целог тела, тако да је био сав покидан кроз, ја мислим и плућа и јетра и желудац и црева и све, али мислим да је изузетно тешко био рањен, то се сећам, али да вам ја кажем где је рањен, да вам кажем како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је лежао у вуковарској болници?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: У вуковарској болници је био па био ја не знам колико али можда 14, 15 дана ја не знам тачно, онда је пребачен на ВМА и онда сам га поново морао обилазити на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је био на ВМА? Не знате кад је дошао на ВМА и кад је?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Он је дошао негде почетком деветог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: На ВМА. Чекајте, он је био рањен у осмом месецу тамо, онда је након 15-ак дана боравка, ја не тврдим да је то 12, 13, 14 или 15 дана ја заиста не могу то тврдити, он је био тамо и онда је пребачен након 15-ак дана овде и био је овде све негде, негде у десетом месецу био је неких овде 15, 20 дана ја не могу баш тачно да знам, био је и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Вам је јасно зашто Вас ово питамо?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам јасно?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Друго рањавање, знате шта већ је било дојадило, његово рањавање, знате шта ја нисам могао заиста само да Вам кажем молим Вас једну анегдоту. Кад је мој унук питао ујко кад ћеш поново бити рањен да јер је било чоколаде и банана, јер отац и мајке из Немачке увек донесу, а он није могао јесте па да њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Вас питам господине Самарција зато што за оно прво рањавање сте сигурни да је 30.10. а за ово друго кажете јавили су Вам 30.08. и онда баш нисте сигурни о овим датумима кад је дошао на ВМА, колико се задржао ту, већ нисте сигурни иако су ти догађаји временски ближи 2 године, па због тог Вашег сећања желимо да Вас питамо како то тако добро памтите оно рањавање од 30.10?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Оно је било прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Има тога, има у психологији мало има тога, мени је било страшно али други пут па докле ћеш више бити рањаван стално а ја сам био изложен томе да стално га идем обилазити, ја сам сваки дан ишао обилазити га па мени је било доста више родбине и њега. Сваки дан сам морао ићи, јер знате шта је психолошки сељак човек мисли да неки директор да је он цаболебарош који може стално само да иде куд год хоће и онда зато још и ако си зет па онда ајде зет, ко ће ићи онда ајде зете, ја сам њему тетак али сам зет овима другим и онда ајде зете ако нећеш они се љуте и тако. Тако то иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када оде код Вује Златара у Бању Селтерс, колико остане код њега?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја нисам чуо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га. Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја стварно нисам чуо одговор шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оде, па задржи кратко пре подне па после подне, па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У свом исказу то је који је то датум из истраге, то је страна 27 каже негде тамо по средини на питање истражног судије каже «ујутру сам отишао и увече сам се враћао»?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је и ту објаснио и сад овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па шта ради толико времена од ујутру до увече?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: А шта би Ви радили ако сте млади а имате кола на располагању и лутате, идете и службено и неслужбено и коме се ја журим, чему се журим, деце мале немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, нешто друго Вас пита заменик?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја сам и службено обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте дакле обављали сте и службене послове у међувремену, у току дана?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па да то су биле године када није било ничега па требало набавити све, врло тешко је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Док је он био у бањи Вујо на том опоравку и лечењу како се то већ зове, рехабилитацији, јел се његово здравствено стање побољшавало из дана у дан или је било неких промена у његовом здравственом стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па као лајк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лајка, као човека који га посећује па се интересује за стање здравља свог рођака?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Његово стање у принципу се побољшавало само имало је и момената кад му рецимо подрвави рана шта ја знам. Било је момената кад му, ја нисам обраћао на то много пажње, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Кад је лежао у бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, рецимо кад се то десило?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Рецимо првих дана кад смо дошли, кад је дошао тамо након 4,5 дана не можем ја то тачно знати колико, ја нисам на то обраћао пажњу много, али рецимо прокрвавила му је рана била и знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута? Једном или више пута тако?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја знам за један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате за један пут?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: А да ли сам можда јер буде по два дана да га ја не обиђем па трећи дан дођем, а шта је било први дан или други ја нисам толико сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Због тог крварења ране јел он био негде ишао изван те бање или је ту био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је лекарски збрињаван?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја морам вама рећи он је мени причао у бањи шта му се догодило рецимо, он је мени рекао ја нисам био присутан да сам ја видео, али он мени рекао да мора ићи на ВМА на превијање. За мене је то било завршено ја нисам даље испитивао њега како су те превијали, колико се задржао и кад је дошао и шта ја знам, за мене је завршено, био је на превијању и добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Кад је изашао из бање Вујо Златар јел он иде код њих у Рушањ или иде негде другде?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Кад је Вујо Златар дошао из бање он је дошао 18. пред моју славу, остао је код мене два, три дана, није био стално у кући него је ишао и на преглед на ВМА и ишао је тамо ми је причао да је обилазио неке пријатеље у Београду са друштвом, није он ишао него су га возили. Увек је нетко га возио, мој зет рецимо или нетко стално ја толико не памтим ко га је возио јер нисам на то имао потребе обраћати пажњу и онда он оде па обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао у Вуковар за то време?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не, два, три дана није сигурно ишао. Ја не знам шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете два, три дана у односу на шта?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: За време моје славе, за Светог Николу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша слава је 19. и тих?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: После 19. да ли је он био још дан, два или није ја не знам пре нове године је ишао тамо, ишао је у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете 18. је изашао из бање, 19. је Ваша слава, јел ишао негде 19. рецимо?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: 19. је био у граду али је после подне дошао био је на ВМА, ишао је на преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Баш 19. је био он и мој зет га вози ишли су и задржали су се ишли су негде у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је зет?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Мој зет је Бранко Катић од Душанке муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко Катић?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Бранко Катић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он родом?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Он је Личанин по пореклу, а рођен Београђанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су њих двојица ишли тај дан, да ли је још неко ишао са њим?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: А то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим он је у Вашој кући, зет је у Вашој кући у том смислу?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Зет га је возио, са зетом је ишао, али може тај пут да је још неко с њим ишао, ја на то нисам обраћао пажњу јер ја сам тај дан ишао у

Младеновац. Ја нисам обраћао пажњу кад је Вујо отишао, кад је доша и с ким је отишао. Ја мислим претпостављам да га је мој зет возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа Ваш зет, тада како је изгледао?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па мој зет је овако онижи негде 167, 168 до 170 мислим немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршав, дебео?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Дебељуцо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебељуцо?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сијед, плав, црн?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћелав, проћелав, брада, бркови, наочари, било шта у том смислу?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Нема ништа од посебних знакова, а све је нормално, само он је онако бринет, како се то каже ја не знам, па нешто између плава и црна, ја се у те боје не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смеђ?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Смеђ, е то је прави израз. Смеђ тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Вујо Златар каже у свом исказу да је након изласка из бање у Младеновцу отишао два, три дана у Вуковар, па кад је видео да обиђе родбину, па када је видео да нема услова за становање вратио се у Рушањ. Предочите то сведоку па да коментарише?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо Златар био је код мене на слави и Вујо Златар је ишао на ВМА тај дан кад сам ја ишао и он је, ја сам се вратио са терена јер сам ишао по терену сваки дан сам лутао и био је два, три дана код мене, ишао је за Вуковар када пред нову годину верујте нисам обраћао на то пажњу и није се задржао два, три дана у Вуковару, вратио се, да ли је то било за нову годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је остао код Вас тако?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па остао је неколико дана па код моје кћерке је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то после пошто је обишао то у Вуковару, вратио се колико је онда остао код Вас још?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па остао је прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је на крају отишао дефинитивно?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па остао је он, лежао је код моје кћерке није он имао услова тамо да буде, остао је он код моје кћерке ја не тврдим колико дана заиста не могу. Знате шта ја могу се сетити неких врло овако чудно неких датума се могу сетити, али неких не могу на које не обратим пажњу ако се ја не усредсредим на нешто ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: По изласку из бање да ли је Вујо Златар посећивао неког војника у Београду, да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако нешто? Добро, немојте колега, иначе често узимате себи за право да одмах унапред коментаришете, немојте тако, нема потребе.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујо Златар је имао једнога пријатеља кога сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је овако да ли Ви знате евентуално за тако што?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја се обраћам одговор на то питање. Вујо Златар је имао једног пријатеља којег су звали «Книнца» мислим да се звао Дујаковић био је

долазио и к мени тај мали који је с њим био у рату и тај мали је био војник регуларни војник и онда је чак 19. то ми је зет рекао после да га је морао водити у касарну да обиђе тога Дујаковића. Толико знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел зна нешто више о том војнику до кад је био у војсци и тако нешто?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ништа. Не знам ни данас где се налази, заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знам да ли је, ризикујем да је то већ рекао, рекао је да је долазио на викенде из Бање Селтерс, сигурно је да је једном био у Рушњу, за друге није сигуран, а интересује ме како је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А када је изашао из бање Селтерс како се превезао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао да није сигуран да је он ишао по њега.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Можда сам и ја ишао а неко је ишао сигурно, а ко ја не могу вам тврдити.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна када је слава његове друге кћерке?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Свети Трифун 14. фебруар је слава дан виноградара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, слава Ваше?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Моје кћерке питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Душанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Душанке него ове друге Ваше кћерке?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Она друга да извинете нема славу због тога што је разведена, слави моју славу.

НАТАША КАНДИЋ: Мужевљеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се развела?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Моја кћерка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Развела се кад је било бомбардовање Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. Да ли је 1991. била удата?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју породицу, како се презивају?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујановићи али они не славе славу, они не славе славу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај њен супруг и његова породица да ли су они славили какву славу?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не славе славу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Његова слава ја не знам која је мислим да је Ђурђевдан, али ја им никад нисам био на слави јер они не славе славу они су били више комунисти како бих рекао ја претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам добро запамтио па нека ми неко помогне од присутних али Душанка рече да је то Св. Лука?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Св. Лука, Лучин дан 31. октобра каже да је то слава?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не, молим вас моја је кћерка помешала нешто јер моја кћерка млађа је била два пута удавана. Св. Лука је прва њена слава од њенога Чвора Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је рекла?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Јесте, али она није била у то време за Чворо Гораном јер се с њим развела и удала се за Јовицу Вујановића, Црногорца који породица не слави славу а у то време је била удата за Јовицу са којим се поново развела сад је неудата. Сад је разведена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам је мало јасније.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Св. Лука је првог мужа Горана Чвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања? Браниоци?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Само једно питање. Ваљда је завршено с овим претходним скоро све, али да ли је још неко посећивао Златара док је био у бањи, док је био на ВМА и ако јесте ко?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Колико га је посећивало кад би ви могли знати па ми смо седељке правили увече на испадање се картало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи који су га посећивали?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Овај човек Мишчевић, онај који има говорну ману, тај човек га је врло често посећивао, њега сам пет, шест пута тамо, да ли три пута не знам, ја сам њега неколико пута тамо нашао, неколико пута он мене је нашао и други, моја деца да не говорим а пријатеља колико хоћете, тако да смо целе турнире доље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате овог човека који сад чека у ходнику суда?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја њега знам само од тога, ја сам га упознао у Селтерс Бањи, иначе он је из једнога села које је од мене удаљено једно 7 км и мога родног села, а ја сам отишао 54. са Кордуна, тако да ја се не можем тих људи сећати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле тог човека знате?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Да, само из бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из бање?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте га упознали?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Тамо сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, код Вује?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Код Вује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он код Вује?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па тако како он пријатељ његовог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чијег?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ми смо Кордунаши, Личани, чудан народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чијег оца пријатељ, Вујиног?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Вујиног оца Богдана пријатељ је Мишчевић и кад је чуо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Мишчевић?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Мишчевић, а који други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Мишчевић, да ли је Мишчевић тај човек који је сад у ходнику?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Сад у ходнику тај, да ли је он Мишчевић или Мишевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он Мишчевић, имали смо овде у овој судници једног Мишчевића па сам мислио да мислите на њега?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Овај што има говорну ману да ли је он Мишчевић или Мишевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знам?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Ја не знам да ли је он Мишчевић или Мишевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питамо за овог човека?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Овај тога сам човека ја упознао у ходнику у холу код Вује у Селтерс Бањи, знам што ми је причао да је из села Патуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели тамо код Вује у бањи?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Код Вује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Па видео сам га неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте га први пут видели код Вује?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Е то ја не знам. Ко ће знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не знам. Неколико пута сам га виђао, а шта ја знам колико пута, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте схватили да је он пријатељ Вујиног оца?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Он Вују није никад у животу знао али ми Кордунаши, Личани и Црногорци ми смо чудан народ, ми док не чујемо једно за другог ево нас одмах ми се окупимо. Ми се доста окупљамо иако смо несложни али се ипак окупљамо. И он је чуо за Богдановог сина и дошао да га обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваша сазнања, добро?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Знате шта он станује, то је врло близу и онда је он стално долазио к њему, врло често.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Не чусмо о овим посетама да ли се можда неко интересовао с обзиром да ли се неко интересовао код њих у каквом је стању Златар, неко од сабораца или код пријатеља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас, лично, то је питање?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Код мене лично није нико, а тамо њему вероватно да јесте али мени није. Нисам ја имао времена за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Оптужени? Вујо има нешто?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Добар дан пре свега. Да ли се сведок сећа после мога доласка после нове године после мога доласка из Вуковара да ли је било које прилике да сам ја с вама скупа одлазио до Младеновца обићи ове што су лежали са мном и то, да ли је било таквих ситуација и колико ако је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сумњамо у то господине Златар, не сумњамо у то уопште. Добро.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Па то је због онога викенда, викенди ово и оно, ја сам долазио, одлазио, дођем Гаја, покојни остао 3 месеца био у бањи тамо, ја сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар да бисмо прецизирали сад овде у овој судници, ево чули смо и Душанку, чули смо и Вашег тетка, јел тако, што се тиче другог рањавања, кад сте други пут рањени?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Ја други пут, има тога колико год желите. Рањен сам 30.08, лежао до 13.09. у Вуковару. 13.09. пребачен у Нови Сад. У Новом Саду ме неће приме, пребацују му 14. за Београд. Од 14.09. до 04.10. на ВМА отпуштају ме, поново ме приме на ВМА 6.12. до 24.12. после долазим опет затварање цекостоме, контроле, тих налаза ја ћу вам донети кубик ако желите, ако вас интересује можете све наћи на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево питали смо сведока па сведок то оријентационо изнео. Добро.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Можем само нешто да Вас замолим ако може. Ако је друга страна оштећена овде присутна, ја бих желео да им изразим саучешће, мени је жао тога случаја да се догодио, али тврдим да онај кога ови мојим сведочењем браним практично није тамо био, а да је био верујте не бих говорио ништа, ћутао бих. Мени је тог случаја жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Вас господине Самарција. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК САМАРЦИЈА РАДЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

15 минута паузе.

Настављено у 11,20.

Колега Перески је отишао, колега Калањ је отишао, мења га како смо рекли Ђурђевић и колега Јеврић Переског. Стигао је и колега Перковић.

Сведок НИШЕВИЋ МИЛЕ

Добар дан господине Нишевићу.

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ме?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Обрад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Водоинсталатер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: У Младеновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Кораћица?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Кораћица јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: 13. априла 1947.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 47, јер овде стоји 57. у записнику, 47?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блатуша, Вргин Мост?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Блатуша, Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Република Хрватска, добро?

Сведок НИШЕВИЋ МИЛЕ, са подацима као са записника од 26.02.2004. године, које исправи утолико што тврди да је рођен 1947. године, а не 1957. године, па упозорен, опоменут и на заклетву за сведока дату у поступку истраге, исказује:

Господине Нишевићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, ништа не смете прећутати што Вам је познато, у овом правцу Ви сте у поступку истраге положили заклетву за сведока. Ако бисте неким питањем, ако бисте одговором на неко питање себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу на њега не морате да одговорите. Разумели сте ове поуке? Јесте?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио господине Нишевићу да Ви од овде наших оптужених познајете Златар Вуја? Јел тако?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се упознали?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: У Младеновцу кад је био на лечењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бањи?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: У бањи у новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, откуда Ви у Младеновцу, нисте га раније познавали?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нисам га познавао јер раније него сам познавао његовог оца Богдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдана? Од када познајете Богдана?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Раније још па док сам ја у Кордуну живео. Познавао сам његовог оца а ја сам отишао отуда из Кордуна 1971.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И живите?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Младеновац, Кораћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад Вуја нисте познавали кажете, али откуда Ви код Вуја, откуда Ви са Вујом?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Од нас из Кордуна су долазили сваке недеље аутобуси, па директно до Младеновца и ту су ноћивали и ујутру се враћају за Хрватску и ми смо се онда окупљали који смо родом отуда има и нас који живимо у Младеновцу – Адам Обрадовић, Кораћ Бранко, Станојевић Пајо и још њих има и тако смо и ми кад је дошао аутобус увече увек је у Младеновцу долазило око 7 увече некад окасни и тако и ми смо ту дочекали и те возаче и Пајо Станојевић ми је рекао да има и ту и један од нас из Перне, каже Вујо Златар и ту је још је било рањеника и упутамо и ми да ли се налази и ту Вујо Златар. Они су нам рекли он је на трећем спрату у соби и отишли смо и нашли смо га да лежи у кревету и њих су у соби била двојица, он и један старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете отишли смо?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: На трећи спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ме разумели господине Нишевићу, Ви кажете «отишли смо», па Вас питам јел сте Ви сами отишли само Ви или још неко с Вама?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ја и Пајо Станојевић који је познавао Вују, тако смо се ми упознали и ја сам га питао откуда си из Перне, чији си ти Богдана Златара. Тако смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било, тај Ваш први сусрет са Вујом?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ја колико се сећам ја сам њега питао откад си овде, каже дошао сам овде пре два дана, а из Војне болнице из Београда, дошао сам овде 18. новембра. Ја сам тако закључио да је то било негде око 20. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем. Ви га питате откад си овде а он каже?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Откад си овде на лечењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже два дана сам ту?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Каже дошао сам пре два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре два дана сам дошао?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да, 18. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он Вама каже?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Вам и пре два дана и 18? Нема потребе да се каже и једно и друго?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Од кад си овде ја сам га питао, каже дошао сам 18. новембра то је пре два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте, молим, након тога колико често будете код њега, посећујете га?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па пошто сам у Младеновцу ту и радио моје предузеће код тих хотела близу, па ја сам се навраћао више пута, али увече на пример кад завршим посао онда сам навратио пошто ја идем по крај тих хотела ја идем према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да и тако сам разговарао с њиме јел си много рањен и то, он ми је рекао да је рањен у ногу леву и испод стомака ту негде не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, да ли то значи да сте сваки дан долазили код њега или?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нисам сваки дан, нисам, али после два дана опет па навратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај први дан кад сте били код њега кад је то било, пре подне, после подне, увече, Ви причасте аутобус долази у 7 сати увече?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: 7 и нешта увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Ваш земљак како рекосте да се зове?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Станојевић Пајо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајо Станојевић, да ли је он дошао тим аутобусом или је он из Младеновца?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: И он је онде сачекао и тај аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живи, у Младеновцу?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Он је живео кад је избегао ваљда не знам отуда кад је дошао у Смедереву, ваљда па је отишао не знам више куд је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада те 1991. године кажете сачекао је и он тај аутобус са Кордуна, па где је тада живео, где је у то време тада живео у Србији?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тај Пајо?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не знам ја где је он живео, он не живи у Младеновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је живео у Младеновцу?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не, он не живи у Младеновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није баш много јасно, ако не живи у неком Младеновцу што чекати аутобус који долази у Младеновац?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Имао је колико сам ја разумео да је дошао у Младеновац код неких тих рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођака, добро? Е сад, то кад сте Ви код Вуја тада да ли сам добро схватио Ви потврдите или негирајте да сте Ви тада по доласку тог аутобуса у 7 увече у разговору са тим Пајом сазнали да се ту у болници налази и Златар Вујо? Да ли сте га Ви тада вас двојица те исте вечери посетили?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, исте те вечери сте отишли код њега у посету, на трећи спрат?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он са још једним болесником у соби? Како је Вујо тада изгледао, како је био обучен, како је изгледао, да ли се кретао са штакама, без штака да Вам сад не сугеришем, него како је?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Није се кретао, лежао је и тако смо ми поразговарали са њиме јел си много рањен и то и отишли смо ми. Ја сам му рекао па да ћу навратити код њега следећих дана кад будем ти могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад будете имали времена?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па да, кад будем имао времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте следећи пут дошли код њега?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: После два дана опет сам навратио код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тада исто лежао?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нашао сам га у соби исто ти да лежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истој соби и исто лежи?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао соби какве штаке, први пут кад сте били код њега да ли је имао какве штаке?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Наслоњене онде код оног ормара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је штаке, две?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две, видим показујете две, па зато? Две штаке?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па у пицама је имао доле имао је пицаму а на горњем делу имао је неки од џемпера нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џемпер неки?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада први пут када сте га видели? А касније кад сте га посећивали, да ли је исто у томе био обучен?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па облачио некад ролку неку или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доле? Панталоне, тренерку или у том смислу или је стално у тим пицамама или?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Носио је пицаму и тренерку али се видела пицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Испод, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је излазио са вама у какве заједничке просторије, ресторан, на кафу?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ја сам наврћао код њега и после једно 5-6 дана могао је полако да излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да излази, видим показујете руком да ли то значи са штаком или штакама?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је после неког времена?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Изашли смо испод, он је ишао има лифт одозго са трећег, отишли смо има и доле исто једна просторија, има кафана онамо и седели смо ту и разговарали и ето то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Картали сте се, схватио сам да сте се картали тамо?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нисмо одмах, пошто сам и ја журио а и он ће да иде, визита ће да буде, тако ми је рекао. После ја кад сам се навратио следећих дана онда смо опет отишли онамо доле и играли таблиће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таблић?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Раубе, пошто и ми смо то у Хрватској научили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раубе? Да ли знате колико је Вујо остао у тој бањи? До кад је био тамо?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Он ми је рекао да остаје месец дана до 18. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је рекао тад кад сте се упознали?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Није ми одмах рекао да кад сам ја опет навраћао и то колико остајеш мјесец дана каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви знали, пошто сте знали кад је дошао онда по томе закључујете кад је изашао, да ли знате кад је стварно изашао, да ли је заиста остао месец дана или дуже, краће, пошто сте га посећивали?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: И ми смо се видели задњи пут око 16. или 15. децембра пошто сам му ја рекао да не могу ти навратити за једно два дана, три, пошто сам нешто приватно радио, а он ми је рекао ја одлазим 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да. Па онда се ни видели више нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога се уопште више нисте видели, никад?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па узео сам од њега адресу и њему сам дао моју и телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему сте дали Вашу адресу и телефон?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: И негде сам загубио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је звао икад након тога, а Ви њега, Ви сте загубили рекосте, па?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ја њега звао ти нисам пошто сам загубио ту адресу него ме је позвао његов ти буразер овај ти Мирко и ја сам га питао како је Вујо и то, каже добро је, али није још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбоље?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, после колико времена?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: После неколико месеци или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога да ли сте имали каквих контаката са његовом родбином?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нисам, он ми је причао да му је отац и мајка у Немачкој, онамо да раде, а код њега сам упознао његовог рођака Самарџија Раду и његову кћеру у Младеновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом тих посета?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: И ту смо се упознали али су они од нас отуда исто ти родом отуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем. Не питам Вас да ли сте после тога имали са Вујом, са његовом родбином икаквих контаката, да ли Вас је ико икад више звао изузев тог позива његовог брата, да ли Вас је ико икад више звао?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: После ме је опет звао његов буразер покојни Мирко кад је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Вујо ухапшен?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Е да, кад је ухапшен Вуја да ли би ја сведочио али сам пошто сам га ја познавао и обилазио у Младеновцу онде у бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви тада тек сазнали да је Вујо ухапшен или сте то знали и раније из новина?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Па слушао сам на дневнику и у новинама је било, али нисам могао да га ја позовем кад нисам телефон имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и раније пре Вуја и после Вуја, да ли сте обилазили Ваше рањене земљаке у тој болници јели било, ја сам схватио да је било?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Било је увек ти неких у болници, али ја их нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали, није било никог кога сте Ви познавали да бисте то Вас питам, да ли је било таквих случајева пре Вуја, после Вуја?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Нисам их познавао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па нисте ни одлазили у болницу и посећивали?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Одлазио сам има онде ти кафана па ја и колега навратимо онде на пиће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете сетити када сте први пут тамо код Вује видели те његове рођаке Самарцију и Душанку? Јели био неко код Вује тај дан када сте га први пут Ви упознали.

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био тад код њега у посети?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ми смо већ били увече али кад сам га ја упознао нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте их први пут видели Ви тамо? Не знате?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: После једно два, три дана од кад сам ја упознао Вују, не могу баш колико је било дана, три, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још кога тамо упознали код Вује у посети изузев ово двоје, родбине, пријатеља његових, да ли су га какви пријатељи посећивали, земљаци?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Лично ми је упитан да ли му ико долази у посету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Долазио је буразер и снаја и синовице, али нисам их ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао да ли је ишао на викенде какве или то Ви евентуално знате?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Ја сам га, баш сам га упитао да ли идеш ли на викенд и то, да ли одобравају, каже ти не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не може, не дају му или не може?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не дају или не може због болова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то схватили? Због болова не може?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он све време био тамо у бањи по Вама, мислим по неком Вашем сећању?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Кад сам ја год навратио ја сам га нашао или у спаваони или по онамо у оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој заједничкој просторији, ресторану, што ли је већ?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: У тој просторији и онда има ти кафана одмах ту. Кад сам год навраћао код њега ја сам га нашао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда имате сазнања да ли је лекарски збрињаван не само ту у бањи, него у некој другој здравственој установи за то време?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не знам, он ми је само причао да је био у болници војној и отуд је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао у бању?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је из бање враћан поново у војну болницу, не знате тако што?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Колега браниоци?

АДВ. СТАНИЋ МИЛАН: Председниче ако сам добро схватио сведока он је доста времена са Вујом проводио у вечерњим сатима играјући карте и на такав начин се дружећи па и у тим неким просторијама заједничким како их зове, да ли је бивало да се то дешава и у време визите вечерње, да ли он зна да ли је Вујо морао ићи на визиту бити присутан у соби на визити или је могао бити у тим просторијама па не бити на визити, да ли зна о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели било таквих ситуација, разумели сте шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да разумем. Ја сам код њега највише остајао до 8 увече, 8,20 тако знате и он кад је већ излазио онамо у ту просторију хоћемо да одиграмо таблића, каже нема времена, идем у собу, али ће да буде визите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је по Вама та визита, кад каже нема времена?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: 8 па до 9, тако сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте ви схватили, добро? Хвала. Даље молим? Оптужени? Имате ли још нешто да кажете господине Нишевићу? Добро, схватам да немате. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Не знам, ја у суд ишао никад нисам од Младеновца сам платио аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Од 125 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?

СВЕДОК НИШЕВИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 250 динара у оба правца, то би били Ваши путни трошкови, неких других немате?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Тражи на име путних трошкова за превоз на релацији Младеновац – Београд и назад укупно износ од 250 динара што се сведоку и досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

Послаћемо Вам, суд ће Вам послати ове путне трошкове на адресу коју сте нам дали. Хвала лепо господине Нишевићу можете ићи.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче дозволите само неколико минута имам неких предлога, мислио сам прво да то оставимо за петак, али ипак бих то урадио данас из одређених разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молио у петак ако је могуће?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја бих молио данас сад ћете разумети зашто. Наиме, при садашњем стању доказа било је за очекивати да ће заступник оптужбе у овом тренутку одустати од оптужбе у односу на мог брањеника, односно нашег брањеника опт. Вује Златара управо због тога мислим да је погодан тренутак сада, а не у петак. Кажем, било је за очекивати када би се заиста тужилац придржавао одредаба Законика о кривичном поступку и правила струке. Међутим, ја сам у више наврата у својим поднесцима изражавао сумњу у пристрастност заступника оптужбе односно заменика тужиоца и тужиоца за ратне злочине. Та пристрастност је до сад имала одређену наравно кажем у самом старту имала одређену дозу која је била толерантно прихватљива, међутим, сада је већ то прешло границу која се може толерисати иако би наравно тужилац морао бити и потпуно непристрастан у односу на све оптужене и наравно у односу на опт. Златара. Кажем због тога нисам очекивао да ће овај заменик односно тужилац за ратне злочине одустати у овом тренутку. Ја ћу наравно ово сад само најављујем за петак у писменом образложеном поднеску затражити изузеће заступника оптужбе, односно заменика тужиоца за ратне злочине господина Душана Кнежевића такође и тужиоца за ратне злочине управо због изражене пристрастности на штету свих оптужених а посебно на штету оптуженог Вује Златара. Та пристрастност на штету опт. Вује Златара се огледала пре свега у начину на који су постављана питања што се може видети анализирајући транскрипте досадашњег тока суђења. Кроз примедбе и коментаре који су од тужиоца стизали, затим по начину на који је вршено предочавање исказа појединих сведока и оптужених због чега је неколико пута интервенисао колега Дозет због чега сам ја на почетку интервенисао. Међутим, такав поступак заступника оптужбе и даље је настављан и даље се понављао тако да је то већ прешло ону дозу која се може толерисати и која доводи у питање заиста његову објективност. На крају његова пристрастност на штету мог брањеника се огледа и у томе што је потпуно игнорисао све до сада изведене доказе. Ја заиста не знам колико доказа би одбрана морала понудити суду, тужиоцу да би утврдили оно што је ја мислим свакоме ко је објективан и добронамеран крајње јасно да оптужени Вујо Златар није био тамо где је извршен злочин, да је у то време био на лечењу у Бањи Селтерс, да ни теоретски ни практично, дакле није могао учествовати у нечему о чему се овде расправља. Но, о томе у петак, кажем у поднеску који ће бити детаљно образложен. Ја овде наравно сам устао пре свега да бих предложио укидање притвора против оптуженог Златара јер не само да не постоји основана сумња да је он учинио оно што му се ставља на терет, не постоји више било каква сумња, докази који су изведени у досадашњем току главног претреса, дакле сведоци који су сведочили о томе да су управо данас долазили свакодневно у посету, сведоци који су се налазили у Вуковару су били категорични да се он у то време, дакле налазио на лечењу. Медицинска документација која је потпуно веродостојна коју нико није овде довео у питање такође говори у прилог закључку да се он налазио у то време на лечењу. Нико од окривљених, од оптужених није рекао да га је тамо видео, дакле један једини доказ ако би се то уопште могло сматрати доказом јесте исказ сведока сарадника Спасоја

Петковића који је до те мере урушен и поништен изведеним доказима да заиста више нико објективан његовом исказу не може поклонити веру. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само браниоче да нешто разјаснимо, ако добро схватам, Ви у овом моменту не тражите изузеће?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не, него у петак. И само још један моменат да искористим прилику пошто замењујем колегу Дозета да Вам доставим примедбе на транскрипт оптуженог Љубоја Марка. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог за укидање притвора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се предлогу за укидање притвора. Што се тиче ових лепих речи које су упућене на мој рачун то је ствар већ онога који их је изговорио. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом предлогу одлучићемо као и о оном од јуче, касније. Господине Вујовићу Ви сте желели нешто? Молим Вас само кратко?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добар дан. Ја ћу само 20 секунди овако пошто је предлог био само за јавног тужиоца, само да већу дам до знања да можете и ви погледати са адвокатима који су били присутни 27.11. значи предпрошле године када смо давали изјаве договор између јавног тужиоца и истражног судије који је противзаконито направљен, па молим веће да поприча са адвокатима о каквом договору се то радило, што је противзаконито том и том члану ја не знам који је, значи већу само дајем до знања да обавите разговор са адвокатима, а који су били присутни 27.11.2003. године, значи да обавите разговор са адвокатима какви су то договори између јавног тужиоца и истражног судије Алимпића који су противзаконито. Монтирање значи сведока сарадника, о томе се ради, значи да обавите разговор, предлог мој ја не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Ваш предлог. Хвала. Наставићемо сутра у 9,30 са сведоцима који су планирани за сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА